

Mál nr. 70/2021

M og
V vegna kaskótryggingar X.Vinnuvél ekið á Bústaðavegsbrú 1. desember 2020.**Gögn.**

1. Málskot mótttekið 18. febrúar 2021, ásamt fylgigögnum.
2. Bréf V til nefndarinnar, dags. 5. mars 2021.

Málsatvik.

Hinn 1. desember 2020 varð tjón á vinnuvél M, sem er hjólagrafa, þegar stjórnandi hennar rak gálga hjólagröfunnar upp undir Bústaðavegsbrú. Í lögregluskýrslu kemur fram að stjórnandi vinnuvélarinnar hélt að gálginna hefði verið niðri við aksturinn. V hefur samþykkt bótaskyldu úr kaskótryggingu V, en takmarkað bótafjárhæð um helming vegna stórkostlegs gáleysis stjórnanda við akstur, sbr. heimild í 2. mgr. 27. gr. laga um váttryggingarsamninga nr. 30/2004, sbr. samsömun með heimild í a-lið 2. mgr. 29. gr. sömu laga.

M telur að ekki séu forsendur til að takmarka ábyrgð V um helming og telur að ekki sé hægt að miða þekkingu stjórnanda vinnuvélarinnar við þekkingu þess sem hefur meiraprófsréttindi eða er atvinnubílstjóri. M bendir á að frágangur vinnuvéla sé ekki sambærilegur við frágang vörubifreiða og því sé ekki hægt að bera aðstæður saman við t.d. úrskurð nefndarinnar í máli nr. 245/2016 eða 330/2016, sem V hafi vísað til. M telur að gáleysi stjórnanda vinnuvélarinnar hafi í mesta lagi verið einfalt og ekki falið í sér meiriháttar frávik frá því sem honum bar að gera. Munur á hæð vinnuvélarinnar og brúnni í þessu máli hafi t.d. verið mun minni en í hinum málunum og að hæð hennar hafi verið mæld 4,87 metrar.

V telur að stórkostlegt gáleysi stjórnanda vinnuvélarinnar hafi leitt til tjónsins og það hafi falist í því að ganga ekki úr skugga um að hæð vinnuvélarinnar væri ekki umfram lögboðna 4,2 metra hámarkshæð og vísar um það til 9. gr. reglugerðar nr. 155/2007 um stærð og þyngd ökutækja. V vísar til þess að tjónið verði einungis rakið til þess að vinnuvélin var töluvert yfir leyfilegri hámarkshæð skv. reglugerðinni. V vísar til mynda af vettvangi telur augljóst að stjórnanda vinnuvélarinnar hafi mátt vera ljós hættan af því að aka um með gálga hjólagröfu uppi. V vísar um takmörkun ábyrgðar til stórkostlegs gáleysis og brots á varúðarreglu skv. gr. 17.6 í váttryggingarskilmálum, sbr. einnig 26. og 2. mgr. 27. gr. laga um váttryggingarsamninga.

Álit.

Í þessu máli liggur fyrir að vinnuvél M var ekið á Bústaðavegsbrú og í lögregluskýrslu kemur fram í framburði stjórnanda vinnuvélarinnar að hann „...hélt að gálginna hafi verið niðri við aksturinn.“, en jarðvegsþjappa var í skóflu vinnuvélarinnar við aksturinn. Ljóst er af gögnum málsins að hæð vinnuvélarinnar var nokkuð umfram þá 4,2 metra sem kveðið er á um sem hámarkshæð í 9. gr. reglugerðar nr. 155/2007 um stærð og þyngd ökutækja, en í 1. gr. reglugerðarinnar kemur fram að hún gildi m.a. um vinnuvélar. Í 3. gr. sömu reglugerðar kemur einnig fram að ökumaður skuli gæta sérstaklega að hæð ökutækis (þar með vinnuvélar) þegar ekið er undir brú. Þessa gætti stjórnandi vinnuvélar M ekki og af aðstæðum öllum að dæma verður það metið sem verulegt frávik frá þeirri háttsemi sem honum bar að viðhafa. Telst háttsemi hans því stórkostlegt gáleysi.

Við mat á takmörkun ábyrgðar V, sbr. ákvæði 2. mgr. 27. gr. laga um váttryggingarsamninga, verður að líta til þess að sök stjórnanda vinnuvélar M var veruleg og skýr orsakatengsl eru milli háttsemi hans og tjónsins. Einnig má vísa til niðurstöðu Landsréttar í máli nr. 127/2018. Verður með vísan til þessa, sem og þess að ekki er ágreiningur um að samsömun hafi verið heimil, skv. 3. mgr. 29. gr. laga um váttryggingarsamninga, að takmörkun V um helming bótafjárhæðar sé réttmæt. M á því ekki rétt á frekari bótum úr húftryggingu hjá V.

Niðurstaða.

M, á ekki rétt á hærri bótum en sem nemur helmingi heildartjóns úr kaskótryggingu vinnuvélar hjá V.

Reykjavík, 8. apríl 2021.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögm.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.